הנשרפין פרק תשיעי סנהדרין

לא משום זרות. זר שעשה אחת מהם כפנים אינו חייב מיתה דנפקא לן בסדר יומא (דף כד.) מועבדתם עבודת מתנה[ב] ולרבי עבודה תמה ולא עבודה שיש אחריה עבודה וכל הני יש אחריה עבודה. יונק וכולל ושאר עבודות דמנהה יש אחריה עבודה דהקטרת הקומץ אחר כולן. מסדר השולחן עבודה אחרונה של לחם הפנים היינו סילוק בזיכין והקטרתן. המעביר את הגרות המדשנים שחרית יש אחריה הלקת ערבית. מקבל דמים יש אחריו זריקה: **ולא משום עומאה.** כהן טמא ששימש. דזרות ושמוש בטומאה מחד קרא נפקי אזהרה דידהו בפ' כל הזבחים תניא בשחיטת קדשים (זבחים דף טו:) וינזרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו[ג] דהיינו טומאה כדכתיב בתריה אמור אליהם לדורותיכם וגו' חד נמי מייתי דרשינן מדאיצטריך קרא למיכתב בני ישראל למעוטי מאי אי למעוטי קדשי נכרים וקדשי נשים וכי בטומאה קרבי והא אמרינן התם דלא אלא הכי קאמר בני ישראל נמי שהם זריז לא יעבדו אלא יחללו וכיון דזרות וטומאה מחד קרא נפקי מאן דמחייב אזרות מחייב נמי אטומאה: **ולא משום מחוסר בגדים.** דאיתנו נמי מזרות אתרבאי בפ"ב דזבחים (דף יח:) דכתיב וחגרת אותם אבנט וגו'[ד] בזמן שבגדיהם עליהם כהונתם עליהם אין בגדיהם כהונה וכו' והוו להו זרים: **ולא משום אלא רחוץ ידים ורגלים.** דאוקי ממחוסר בגדים גמר לה התם לענין אחולי עבודה והאי תנא נמי יליף מינה דאמר מה ממחוסר בגדים לא מיחייב אלא אגמר עבודה הא נמי לא מיחייב אלא אעבודה שהוא גמר: **הא מקטיר.** דהויא עבודה תמה שאין אחריה עבודה חייב משום טומאה ומאי חייב לאו מיתה: **לא לאו.** הוא דמחייב דכתיב ולא יחללו: ופרכינן **אלא זר נמי.** הא דלייקינן הא מקטיר לענין זרות מימא נמי דלאו הוא דמחייב והא מיתה בהדיא כתיב והזר הקרב וגו': **הא דאיתא וכו'.** זרות דייקינן הא מקטר חייב מיתה ולענין טומאה לאו: **מכלל דיונק וכולל.** מדקאמר מקטר לאו בעלמא הוא דאית ביה ומההוא חיובא ממעטינן ליונק וכולל אלמא אפילו לאו לא מיחייב משום טומאה: **אזהרה ליונק וכולל.** לטומאת הגוף מנין: **קדושים יהיו ולא יחללו.** אם אינו ענין לעבודה תמה דהא כתיב וינזרו ולא יחללו תנהו ענין לעבודה שיש אחריה עבודה: **ואלו שבמיתה.** בריאתא היא ותשיב נמי טובא ומני נמי טומאת שמשים: **האוכל את הטבל וכו'.** כולה מתני' יליף לה מקראי לקמן: **ופרועי ראש.** שמשמו. פרועי ראש שעברו עליהם יותר משלשים יום שלא גלחו ראשם: **אבל ערל.** שמתו אחיו מחמת מילה וכן אונן שמשמש וכן מי שמשמש מיושב דכל הני כולהו קים להו בהו דמחלי עבודה בפ"ב דזבחים (ד' טו:) אפילו הכי ליתנהו במיתה אלא באזהרה ולקמן [פ"ב] מפרש לה: **בעל מום.** כהן בעל מום שמשמש: **רבי אומר במיתה.** לקמן [פב.] מפרש פלוגתייהו: **דויד במעילה.** נהנה מן הקדש שיש בו מעילה במזיד: **אשר ירימו.** שעתידין לתרום וקאמר דלא יחללום שאסור לאכלם בטבלם: **מגוסר.** כי את קדש ה' חלל [שם יט]: **תרומה טולה לארץ וכו'.** קימן הוא. זה תרומה וזה תרומה מעורבת בו. ואין נוהגין בחולה לארץ אבל נותר נוהג במדבר ובשעת היתר הבמות בכל מקום. ויש היתר לאיסורו זה יש היתר לאיסורו בהפרשה וזה יש היתר לאיסורו דטבול ומותר בתרומה אבל נותר אין היתר לאיסורו. זה נאמר בו חלול בלשון רבים ולא יחללו וזה בלשון רבים כי יחללוהו אבל נותר לשון יחיד קדש ה' חלל: **פגול ונותר.** אין נוהג לא בטבל ולא בתרומה אלא בקדשים: **שכן פסול אוכלין.** נותר וטבל שניהם פסול המאכל אבל תרומה פסול הגוף הוא דכי יחללוהו בטומאת הגוף כתיב. טבל ונותר אין להם טהרה במקום אבל טמא בתרומה יש לו טהרה במקוה: **שנאמר ושמרו את משמרתי וגו'.** להכניס טמאים דבר הכתוב בפרשת אמור אים אים מזרע אהרן: **טהורה אין.** מילתא באפי נפשה היא וקאי אדשמואל דאמר טמא שאכל תרומה טהורה קאמר טהורה דווקא אבל טמאה לאו במיתה אם אכלה בטומאת הגוף:

לימא

לא משום זרות ולא משום טומאה. ואי"ת תיפוק ליה משום טמא שנכנס למקדש דבכרת וי"ל כגון שנטמא בפנים ולא שהה וכי האי גוונא פריך ומשני בפ"ב דשבועות (ד' ח. ושם) דפריך התם אלא דקימא לן טמא ששימש במיתה היכי משכחת לה אי דשהה בר כרת הוא ואי דלא שהה היכי עביד עבודה ומשני כגון שבא בקלרה והיפך בגיטורא ועבודות דהכא נמי אפשר למיעבד בלא שהייה ואפילו איכא מנייהו דלא אפשר בלא שהייה חייב כולהו משום זרות וממחוסר בגדים ושלא רחוץ ידים ורגלים ומיהו קשה הא דקתני ולא משום רחוץ ידים ורגלים דאמרינן שלמן והטבת גרות דבהיכל תיפוק ליה דנפקא לן לקמן שלא רחוץ ידים ורגלים מדכתיב בנואם אל אהל מועד וגו' אלמא אפי' אביאה ריקנית בלא עבודה מיחייב דאע"ג דכתיב בסיפיה דקרא או בגשתם אל המזבח וגו' אלמא לשרת בעינן ה"מ בעזרה אבל בהיכל אפילו אביאה ריקנית מיחייב וא"ל דלעולם לא מיחייב אביאה ריקנית אפי' בהיכל דלשרת אבנואם נמי קאי וכן מוכח בפרק ב' דזבחים (ד' יט:) דאמר אי אפי' אביאה ריקנית ופריך לשרת כתיב והא דתנן במס' כלים (פ"א מ"ט) היהיכל מקודש ממנו שאין נכנס לשם שלא רחוץ ידים ורגלים ורבי יוסי פליג ואמר דבין האולם ולמזבח שוה לו התם מעלה בעלמא מיהו בתוספתא משמע דאיכא מיתה דתניא בתוספתא דכלים (פ"א) אמר שמעון הלגוע לפני רבי אליעזר אני נכנסתי בין האולם ולמזבח שלא רחוץ ידים וכו' אמר ליה העבודה אפילו בהן גדול פוגעים את מומו בגזירין אלא שלא מצאך בעל הפול פי' כמו אין פולין (שבת דף יב.) אים הר הבית הממונה ובודק ואי ליכא מיתה לא היו פרחי כהונה פוגעים את מומו כדאמ' לעיל (דף פב:) מי איכא מידי דרחמנא פטריה ואגן קטלינן ליה ושמא ההיא פליגא[ה]: **חילול דרכים מחילול דרכים עדיף.** אע"ג דולא יחללו דכתיב גבי [ו]טבל בנותר נמי איירי כדמשמע בזבחים שהי בית שמאי (דף מה: ושם מו.) דתני לוי מעיין שלף בפסול זמן הכתוב מדבר תלמוד לומר ולא יחללו את שם קדשי[ז] וגו' בשני חלוים הכתוב מדבר אחד פסול נותר ואחד פסול טומאה מ"מ אי הוה יליף טבל מיניה זה לא היה גזירה שוה אלא היקש מיהו לקמן קשה דלא בעי למילף טמא ששימש מנותר משום דלא כתיב ביה חילול דרכים ואריך לומר דאע"ג דמוקמינן ליה נמי בנותר מ"מ עיקרו לאו לנותר אלא דמוקמי ליה נמי בנותר משום דאשכחן בעלמא גבי נותר דכתיב ביה חילול כי את קדש ה' חלל (וע"ע תוס' זבחים טו: ד"ה אלא):

פרע

בעל מום. כהן בעל מום שמשמש: **אשר ירימו.** שעתידין לתרום לקמן [פב.] מפרש לה: **דויד במעילה.** נהנה מן הקדש שיש בו מעילה במזיד: **מגוסר.** כי את קדש ה' חלל [שם יט]: ומתו בו כי יחללוהו: **תרומה טולה לארץ וכו'.** קימן הוא. זה תרומה וזה תרומה מעורבת בו. ואין נוהגין בחולה לארץ אבל נותר נוהג במדבר ובשעת היתר הבמות בכל מקום. ויש היתר לאיסורו זה יש היתר לאיסורו בהפרשה וזה יש היתר לאיסורו דטבול ומותר בתרומה אבל נותר אין היתר לאיסורו. זה נאמר בו חלול בלשון רבים ולא יחללו וזה בלשון רבים כי יחללוהו אבל נותר לשון יחיד קדש ה' חלל: **פגול ונותר.** אין נוהג לא בטבל ולא בתרומה אלא בקדשים: **שכן פסול אוכלין.** נותר וטבל שניהם פסול המאכל אבל תרומה פסול הגוף הוא דכי יחללוהו בטומאת הגוף כתיב. טבל ונותר אין להם טהרה במקום אבל טמא בתרומה יש לו טהרה במקוה: **שנאמר ושמרו את משמרתי וגו'.** להכניס טמאים דבר הכתוב בפרשת אמור אים אים מזרע אהרן: **טהורה אין.** מילתא באפי נפשה היא וקאי אדשמואל דאמר טמא שאכל תרומה טהורה דווקא אבל טמאה לאו במיתה אם אכלה בטומאת הגוף:

לימא

א אלא משום זרות **ב** ולא משום טומאה **ג** ולא משום מחוסר בגדים **ד** ולא משום רחוץ ידים ורגלים הא מקטר חייב מאי לאו מיתה לא באזהרה אלא זר נמי לאזהרה והכתיב **ה** והזר הקרב יומת הא בראיתא והא בראיתא מכלל דיונק ובולל לאו נמי לא והתניא **ו** אזהרה ליונק ובולל מניין ת"ל **ז** קדושים יהיו ולא יחללו מדרבנן וקרא אסמכתא בעלמא מיתיבי ואלו הן שבמיתה טמא ששימש תיובתא: גופא **ח** ואלו שבמיתה **ט** האוכל את הטבל **י** וכהן טמא שאכל תרומה טהורה **יא** וזר שאכל את התרומה **יב** וזר ששימש **יג** וטמא ששימש **יד** וטבול יום ששימש **טו** ומחוסר בגדים **טז** ומחוסר כפרה **יז** ושלא רחץ ידים ורגלים **יח** ושתויי יין **יט** ופרועי ראש **כ** אבל ערל **כא** ואונן **כב** ויושב אינן במיתה אלא באזהרה בעל מום רבי אומר במיתה וחכ"א **כג** באזהרה **כד** הזיד במעילה רבי אומר במיתה וחכ"א **כה** באזהרה האוכל את הטבל מנלן **כו** דאמר שמואל משום ר"א מניין לאוכל את הטבל שהוא במיתה דכתיב **כז** ולא יחללו את קדשי בני ישראל [את] אשר ירימו לה' בעתידים לתרום הכתוב מדבר ויליף חילול **כח** חילול מתרומה מה להלן במיתה אף כאן במיתה ונילוף חילול **ט** חילול מנותר מה להלן בכרת אף כאן בכרת מסתברא מתרומה הוה ליה למילף שכן תרומה חוצה לארץ הותרה ברבים פירות פיגול ונותר אדרבה מנותר הוה ליה למילף שכן פסול אוכל אין לו היתר במקוה הנך נפישן רבינא אמר חילול דרבים מחילול דרבים עדיף וכהן טמא שאכל תרומה טהורה מנלן **כט** דאמר שמואל מניין לכהן טמא שאכל תרומה טהורה שהוא במיתה בידי שמים דכתיב **ל** ושמרו את משמרתי ולא ישאו עליו חטא וגו' טהורה אין טמאה לא דאמר **לא** שמואל א"ר אליעזר **לב** מניין לכהן טמא שאכל תרומה טמאה שאינו במיתה שנאמר **לג** ומתו בו כי יחללוהו

פרט

סט א מתי' פ"ט מהל' כלאים מקדש הל"ה:
ע ב ג ד מתי' שם הל"י ועי' נכ"מ:
עא ה מתי' פ"י מהלכות מאכלות אסורות הלכה יט:
עב ו מתי' פ"ז מהלכות תרומות הל"א סמג לאוין רכז:
עג ז מתי' שם פ"י הל"ד ופ"יז הל"ו טוש"ע י"ד סי' שלא סעי' ט):
עד ח מתי' פ"ט מהלכות כלאים מקדש הל"א סמג לאוין שט:
עה ט מתי' שם פ"ד הל"א סמג לאוין סו:
עו י מתי' שם הלכה ד:
עז כ מתי' פ"י מהלכות כלי מקדש הלכה ד סמג עשין קמב:
עח ל ע' נכ"מ כפ"ד מהלכות כלאים מקדש הלכה ד ול"ע סמג לאוין שם:
עט מ מתי' שם פ"ה הלכה א סמג עשין קמה:
פ נ מתי' שם פ"א הל"א סמג לאוין ש:
פא ס מתי' שם הלכה ח סמג לאוין עג:
פב ע מתי' שם פ"ו הלכה ח:
פג פ מתי' שם פ"ב הלכה ח סמג לאוין שנ:
פד צ מתי' שם פ"ה הלכה י סמג לאוין שט:
פה ק מתי' שם פ"ו הל"ב סמג לאוין שז:
פו ר מתי' פ"א מהלכות מעילה הלכה ג סמג עשין רי לאוין שמב:
פז ש מתי' פ"ז מהלכות תרומות הלכה א סמג לאוין רמז:

מסורת הש"ס

א) [זבחים טז:], ב) [תוס' כריתות פ"א ותוספתא זבחים פי"כ], ג) [שבועות יג.], ד) לעיל כב: [תענית יז:] שבועות לו:, ה) זבחים כג.; ו) [לקמן פד. פסחים לג. כריתות כב:], ז) זבחים יח: פ"ט, ח) [חולין קיג.], ט) [חולין קיג: ע"ש], י) נ"א אלעזר, כ) [במדבר יח], ל) [ויקרא כב], מ) [שמות כט], נ) [ועי' תוס' יומא ס: ד"ה לכפיל יכי'], ס) טומאה. רש"ל, ע) [כפ"ח: לא קדשין].

תורה אור השלם

1. ואתה ובניך אתך תשמרו את כהנתכם לכל דבר המזבח ולמבית לפרכת ועבדתם עבודת מתנה אתן את כהנתכם והזר הקרב יומת: במדבר יח ז
2. קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את אשי יי לחם אלהיהם הם מקריבם והיו קדש: ויקרא כא ו
3. ולא יחללו את קדשי בני ישראל את אשר ירימו ליי: ויקרא כב טו
4. ושמרו את משמרתי ולא ישאו עליו חטא ומתו בו כי יחללהו אני יי מקדשם: ויקרא כב ט
5. ואכליו עונו ישא כי את קדש יי חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: ויקרא יט ח

מוסף רש"י

לא משום זרות. וכל הנך עבודות הואיל ויש אחריהן עבודה אין זר חייב עליה מיתה דלאחריהן כמרק כדאיתה (יומא כד.) עבודת מתנה ולא עבודת קליה, שיש אחריה עבודה אחרת עבודה תמה ולא עבודה (זבחים קיב:). **ולא משום טומאה.** כגון טמא ששימש, דאזהרת זרות ושימוש בטומאה מחד קרא נפקא תרוייהו ולא יחללו, מאי דמחייב אזרות מחייב אשימוש טומאה (שם). **ולא משום מחוסר בגדים.** דאיתנו נמי מזר, כזמן שאין בגדיהן עליהם אין כהונתם עליהם והוו להו זרים (שם). **ולא משום רחוץ ידים ורגלים.** נמר אוקי אוקי ממחוסר בגדים התם לענין אחולי עבודה, ולענין מיתה נמי אתן גמרינן לה מהתם (שם). **ואלו שבמיתה.** בידי שמים (תענית יז: שבועות יג.). **טמא ששימש.** כהן טמא שמשמש בשדה (שם). **הזיד במעילה.** בהנאת קדש שנעשתה מעילה (פסחים לג:). **בעתידים לתרום.** דכתיב בנכ, דכתיב ירימו, דכר בעתיד (זבחים יא.). **ומתו בו כי יחללוהו.** דאיכל תרומה בטומאת גופו כתיב, דהא לעיל מיניה כתיב אים אים מזרע וגו' (חולין קיג:).

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com